

Dua ve Tövbe

<"xml encoding="UTF-8?">

Dua ve Tövbe

Dua ibadetin ruhudur

Dua en iyi ibadetlerden biri olup nefsi mükemmelleştirmek ve Allah'a yakınlık için bir vasıtaadır.

Bunun içindir ki Allah-u Teâlâ, kullarını dua etmeye davet etmektedir. İşte birkaç örnek:

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: "Rabbimiz dedi ki: Bana dua edin (isteyin), icabet edeyim. Doğrusu bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; Cehennem'e boyun bükmüş kimseler olarak gideceklerdir."[1]

Ayrıca buyuruyor ki: "Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz o, haddi aşanları sevmez."[2]

Başka bir yerde de şöyle buyuruyor: "Kullarım beni sana soracak olursa, işte ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm."[3]

Resulullah (s.a.a): "Dua ibadetin ruhudur." buyurmaktadır.[4]

İmam Sadık (a.s) şöyle buyuruyor: "Dua ibadettir ve Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "Doğrusu bana ibadet etmekten büyüklenenler (müstekbirler)..."

"Sen Allah'ı çağır (dua et); artık işler onun elindedir deme."[5]

Yine İmam Sadık'tan (a.s) şöyle nakledilmektedir: "Hiç bir zaman duayı terketmeyin. Zira duayla yaklaştığınız gibi hiçbir şeyle Allah'a yaklaşılamazsınız.

Hatta çok küçük şeyleri bile küçük oldukları bahanesiyle Allah'tan istemekten çekinmeyin.

Çünkü küçük şeylerin sahibi olan büyük şeylerin de sahibidir."[6]

İnsan dua etmelidir; zira o bütün vücuduyla Allah'a muhtaçtır ve hatta insan fakirliğin, yoksulluğun, ihtiyaç ve bağıllığın özüdür. Allah'ın feyzi bir an kesilecek olursa, insan mahvolur
insana ulaşan her şey Allah'tan ulaşır.

O halde insan bu tekvini ve tabii ihtiyacı diliyle izhar ve beyan etmeli; yoksulluğunu, kulluğunu ve ihtiyacını amelen ispatlamalıdır. İbadetin de zaten bundan başka bir anlamı yoktur.

İnsan dua halinde Allah'a teveccüh eder ve O'nunla raz-u niyaz eder, ubudiyetin gereği olan yalvarıp yakarmayla ihtiyaçlarını mutlak gâniye sunar. İhtiyaç ve yoksulluk dünyasından ümidini keserek bütün hayır ve kemallerin kaynağı olan Allah-u Teâlâ ile bağlantı kurar. İhtiyaç aleminden uçarak batın gözüyle, kalp gözüyle Hak Teala'nın cemalini görür.

Dua ve raz-u niyaz hali, kulun en zevkli ve en güzel hallerindendir ki Allah dostları o hali kaybetmeğe asla razı olmazlar. Sahife-i Seccadiye, ve diğer dua kitaplarına müracaat edilecek olursa Masum İmamlar'ın (a.s) nasıl raz-u niyaz ettikleri,

Allah'a nasıl yalvarıp yakardıkları görülür. Allah Teala ile bağlantı kurmak ve duanın kabul edilmesi ümidi kalplere huzur verir ve dua edenlerin gönlünü hoş eder, umut verir.

İnsan, sorunlarının giderilmesi ve müşkülâtlarının halledilmesi için Allah'a sığınmazsa ümidini nasıl sürdürür, bunca müşkülata nasıl tahammül eder.

Dua müminin silahıdır. Mümin onun vasıtasıyla ümitsizlikle savaşır ve müşkülâtını gidermek için gaybi ve mutlak güçten yardım alır. Peygamberler ve Masum İmamlar her zaman bu silahtan yararlanır ve müminlere de bundan yararlanmalarını tavsiye ederlerdi.

İmam Rıza (a.s) kendi ashabına şöyle buyururlardı: "Enbiya'nın silahlarından yararlanın."
"Enbiya'nın silahı nedir?" diye arzedilince Hazret; "duadır" cevabını verirdi.[7]

İmam Bâkır (a.s) şöyle buyuruyor: "Allah-u Teâlâ mümin kulları arasında çok dua edenleri sever. Şafak vaktinden güneş doğuncaya kadar dua etmenizi tavsiye ediyorum size; zira bu

saatlerde gökyüzünün kapıları açıktır, halkın rızkı bölüştürülür ve büyük istekler verilir."[8]

Resulullah'tan (s.a.a) şöyle nakledilmiştir: "Dua müminin silahı, dinin direği, göklerin ve yerin nurudur."[9]

Dua bir ibadet ve hatta ibadetlerin ruhu olup ona uhrevî mükâfat verilir. Dua müminin miracı ve kuds alemine uçuştur. Dua ruhu eğitir, mükemmelleştirir ve Allah'a yakınlık makamına ulaştırır.

Hiz. Ali (a.s) şöyle buyuruyor: "Dua, Allah katında yeryüzündeki amellerin en sevgilisidir. İbadetlerin en faziletlisi de iffet ve temizliktir." Ravi der ki. "Hz. Ali (a.s) çokça dua eden bir şahıstı".[10]

Hiz. Ali (a.s) yine buyuruyor ki: "Dua saadetin anahtarıdır. En iyi dua da temiz sineden ve takvalı kalpten çıkan duadır. (Dua) Allah ile münacatta kurtuluşun sebebidir. Ve ihlas vesilesiyle de (kötülük ve helaketlerden) kurtulunur. O halde müşkülâtlar fazlalaşınca Allah'a sığınmalıdır."[11]

Dua öyle bir ibadettir ki, eğer gerekli şartlara sahip olunur da doğru yapılsa nefsi mükemmelleştirir ve Allah'a yakınlığa sebep olur; bu ise duada olan kesin bir etkidir. Dolayısıyla insan hiçbir zaman ve hiçbir şart altında bu büyük ibadetten gaflet etmemelidir. Zira duanın zahiri ve çabuk etkisi olmasa bile hiçbir zaman etkisiz değildir.

Bazen insanın duası geç kabul edilip istekleri geciktirilebilir veya duası dünyada asla kabul edilmeyebilir. Bunun da bir maslahatı vardır; zira bazen mümine dünyevî isteklerin verilmesi onun salahına değildir ve Allah-u Teâlâ onun maslahatlarına kendisinden daha çok vakıftır. Binaenaleyh insan daima ihtiyaç elini Mutlak Kadir (Allah-u Teâlâ)'ya doğru açarak ihtiyaçlarını istemelidir.

Eğer bu isteği onun salahına ise isteği bu dünyada ona verilir. Ancak bazen Allah-u Teâlâ, kendisiyle daha fazla münacat etsin, raz-u niyaz edip kendisine yalvarıp yakarsın ve daha yüksek makamlara ulaşsın diye kulunun isteğini geçiktirmeyi salah görür, bazen de devamlı Allah'ı anması ve Ahiret'te daha güzel bir mükâfata kavuşması için kulunun isteğini bu dünyada yerine getirmeyi uygun görür.

Resulullah (s.a.a): "Allah; ister istediği verilsin ve ister verilmesin, hacetini Allah'tan isteyen ve

dua etmekte ısrar eden kimseye merhamet etsin." diye buyurdular ve sonra da: "Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (Meryem / 48) ayetini okudular."[11]

İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmaktadır: "(Bazen) mümin bir kimse Allah'tan bir şey ister, ancak Allah-u Teâlâ (meleklerle)" kulumun isteğini geciktirin" derç çünkü (Allah) kulumun sesini ve duasını duymak ister.

Dolayısıyla Kıyamet'te kuluna hitaben: "Ey benim kulum! Sen beni çağırdın ama ben sana icabet etmeyi geciktirdim. Şimdi onun karşılığında falan ve filan sevabı bağışlıyorum sana ve yine falan yerde falan duayı ettin ve ben sana icabet etmeyi geciktirdim bunun karşılığında da şu mükafatı veriyorum sana" der. O zaman mümin kimse Ahiret'teki güzel mükafatları görünce keşke dünyada dualarımın hiç biri kabul olmasaydı, der."[12]

İmam Sadık (a.s) şöyle buyuruyor: "Dua adabını koru ve kimi çağırdığına (kime dua ettiğine) O'nu nasıl çağırdığına ve niçin çağırdığına dikkat et. Allah'ın azamet ve yüceliğini hatırla ve Allah Teala'nın, kalbinde olanları bildiğini, içindeki sırlardan haberdar olduğunu ve kalbinde gizlediğin hak veya batıla vakıf olduğunu kalp gözünle gör.

Seni kurtuluşa ve helakete sürükleyen yolu tanı ki Allah Teala'dan kurtuluşunu onda sandığın (ama gerçekte) seni helakete sürükleyecek bir şeyi istemeyesin.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: "İnsan hayra dua ediyormuşcasına şerre de dua eder ve insan pek acelecidir." (İsra/11)

O halde Allah'tan ne istediğini ve niçin istediğini düşün. Dua, ancak hak olursa kabul edilir; Dua, senin bütün vücudunla Hakk'a yönelişindir. Dua, Allah'ı müşahade etmekle kalbi eritmektir ve iradenin bütünüyle terki ve bütün işlerin zahir ve batınını Allah'a teslim etmektir.

Duanın şartlarına uymazsan onun kabul edilmesini de bekleme, zira Allah-u Teâlâ sırra ve sırdan daha gizli olan şeylere haberdardır. Sen dua edip bir şey istediğin halde, Allah-u Teâlâ niyetinin bunun tam aksine olduğunu bilir."[13]

[1] Mü'min / 60.

[2] A'raf/55.

[3] Bakara/186.

[4] Sahih-i Tirmizi, c.2, s.266

[5] Kafi, c.2, s.467

[6] Kafi, c.2, s.467

[7] Kafi, c.2, s.468.

[8] Kafi, c.2, s.478

[9] Kafi, c.2, s.467.

[10] Kafi, c.2, s.468.

[11] Kafi, c.2, s.468

[12] Kafi, c.2, s.490.

[13] Hakaik (Feyz-i Kaşani'nin eseri) s.244